

N:o 84.

Ank. till Riksd. kansli den 3 april 1906, kl. 3,30 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om anslag till vice häradshöfdingen G. E. Fahlerantz.

(2:a U. A.)

Uti en inom Andra Kammaren väckt motion (n:o 43) har herr S. Söderberg i Hobborn, med hvilken sju af kammarens ledamöter instämt, föreslagit, att Riksdagen måtte åt vice häradshöfdingen G. E. Fahlerantz bevilja ett anslag af 25,000 kronor.

Till stöd för detta förslag hafva motionärerna yttrat följande:

»Då af åtskilliga ledamöter utaf Andra Kammaren vid förlidit års lagtima riksdag framställd motion om ett statsanslag åt vice häradshöfding G. E. Fahlerantz icke vid samfälld votering vann för sig stöd af erforderligt antal röster, tänka vi, att detta kunde bero dels på en hos åtskilliga rådande uppfattning om en inom Riksdagen härskande obenägenhet för beviljande af anslag till enskilde utan proposition från Kungl. Maj:t, dels ock därpå, att man ej ännu hunnit få tillräcklig kännedom om riktningen af herr Fahlerantz' sträfvanden eller betydelsen af hans färdiga arbeten. I förra hänseendet torde det kunna sägas, att den vid frågans afgörande förra året inom Andra Kammaren vunna afsevärda majoriteten för bifall talar för, att antydda betänkligheten ej förelåg beträffande här afsedda särskilda fall; och i andra hänseendet har under det år, som gått, pressen och allmänheten i så stor omfattning uppmärksammat ämnena, att man numera lär hafva en vida mer stadgad uppfattning om betydelsen af herr Fahlerantz' verksamhet.

Att det ej är utan stora uppoffringar han kunnat utföra sina arbeten, förstår också en hvar.

Vi anse, att herr Fahlerantz för sina forskningar i vår rättshistoria, sina studier i utlandet och sina därmed möjliggjorda lärarika arbeten är väl förtjänt af en ersättning, afseende att täcka åtminstone en del af de betydande kostnader, denna verksamhet medfört.»

Vid behandlingen af den i motionen omförmälda, vid 1905 års lagtima riksdag i samma ämne väckta motion yttrade statsutskottet i sitt utlåtande n:o 64 följande:

»Enligt hvad utskottet inhämtat, har vice häradshöfdingen Fahlerantz i särskilda, åren 1899 och 1903 till Kungl. Maj:t ingifna ansökningar anhållit dels om understöd för afslutande af ett rättshistoriskt arbete om det svenska rättegångsförfarandet, dels ock om bidrag af statsmedel till täckande af kostnaderna för samma, under benämningen »Rättfärdighet i rättsskipning» år 1903 från trycket utgifna arbete; men har Kungl. Maj:t genom särskilda beslut den 19 maj 1899 och den 26 mars 1904 förklarat sig ej finna skäl att till ansökningarna lämna bifall.

Ehuru vissa af de myndigheter, som yttrat sig öfver vice häradshöfdingen Fahlerantz' till Kungl. Maj:t senast ingifna ansökan, vitsordat ej mindre den flit och det intresse, hvarom arbetet »Rättfärdighet i rättsskipning» bär vittne, än äfven att detsamma innehåller lofvärda, för en riktig uppfattning af nu gällande rätt viktiga rättshistoriska undersökningar samt tillstyrkt, att något bidrag till betäckande af de kostnader, vice häradshöfdingen Fahlerantz genom samma arbete åsamkat sig, måtte af statsmedel beviljas, anser sig likväl utskottet, särskildt vid det förhållande att frågan om sådant statsbidrag varit föremål för Kungl. Maj:ts pröfning och därvid befunnits icke böra föranleda någon åtgärd, sakna giltig anledning att förorda motionärernas förslag.»

Utskottet, som icke funnit anledning att frågå den af 1905 års statsutskott sålunda uttalade mening, hemställer alltså,

att herr S. Söderbergs förevarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 3 april 1906.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.